

πολίτης

πολίτης, ο, ουσ. [<αρχ. πολίτης], ο πολίτης·

- *καλός πολίτης!* ευχή σε στρατευμένο να απολυθεί ή ευχή σε στρατευμένο που μόλις απολύθηκε. (Τραγούδι: **καλός πολίτης**, γιε μου, καλό σου στόλισμα, να σβήσει απ' τ' όνομά μας εκείνο το διαόλισμα)·

- *ο μέσος πολίτης*, αυτός που στα πλαίσια μιας κοινωνίας συγκεντρώνει τα χαρακτηριστικά της πλειοψηφίας: «ο μέσος πολίτης στην Ελλάδα έχει άγνοια νόμων»·

- *ο πρώτος πολίτης της χώρας*, ο αρχηγός του κράτους, ο πρόεδρος της δημοκρατίας ή ο πρωθυπουργός: «οι ένοπλες δυνάμεις παρέλασαν μπροστά απ' τον πρώτο πολίτη της χώρας».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας